

## Zamyslenia na týždeň po 3. adventnej nedeli

**Nedeľa 13. decembra 2015 - 3. adventná nedeľa**

Text: R 15, 4 – 13

<sup>4</sup>Lebo čokoľvek bolo napísané nám na poučenie, bolo napísané, aby sme skrze trpezlivosť a skrze útechu Písom mali nádej. <sup>5</sup>A Boh trpezlivosti a útechy nech vám dá byť jednomyselnými medzi sebou podľa Ježiša Krista, <sup>6</sup>aby ste jednou mysl'ou a jednými ústami oslavovali Boha a Otca nášho Pána Ježiša Krista. <sup>7</sup>Preto prijímajte sa vospolok, ako nás aj Kristus prijal na oslávenie Boha. <sup>8</sup>Hovorím totiž, že sa Kristus stal služobníkom obrezaných pre pravdu Božiu, aby potvrdil zasl'úbenia (dané) otcom; <sup>9</sup>a že pohanovia oslavovali Boha za milosrdenstvo, ako je napísané: Preto velebit' Ťa budem medzi pohanmi a spievať žalmy Tvojmu menu. <sup>10</sup>A zase hovorí (Písmo): Radujte sa, pohanovia, spolu s Jeho ľudom. <sup>11</sup>A zase: Chváľte Pána všetky národy a vebte Ho všetci ľudia. <sup>12</sup>A zase Izaiáš hovorí: Bude koreň Jesseho, a v Toho, kto povstane vládnuť nad národmi, budú dúfať národy. <sup>13</sup>Boh nádeje nech vás naplní všetkou radosťou a pokojom vo viere, aby ste sa mocou Ducha Svätého rozhojňovali v nádeji.

Piesne: ES č. 642, 5

### **Zamyslenie nad Božím slovom:**

Keď moja dcérka mala asi päť rokov, v našom byte raz vypadol prúd. Bol už večer, pripravovali sme sa na spanie. Večerné rituály s deťmi, modlitba – a zrazu nastala tma. Dcérka sa zľakla. Rýchlo sme v celom byte zažali sviečky. Zrazu do tmy preniklo svetlo, celkom iné, jemnejšie a romantické, aké nenahradí žiadna žiarovka. Prijemné a teplé. Dcérka si ľahla do postele a chcela, aby sme na jej nočný stolík dali jednu sviečku. S obavami v hlase vyhlásila, že nebude spať, ale bude sa pozerat' do svetla sviece, až kým opäť nezapnú prúd.

Slovo od Boha nám bolo dané, aby sme mali nádej v srdci a aby sme naň hľadeli ako do sviece, keď je tma, kým nezažiarí deň a nevyjde nám v srdciach zornička. Tak to opisuje apoštol Peter vo svojom liste. Slovo od Boha – Písmo sväté – je to, čo máme poznať a čím sa máme sýtiť. V živote prídu mnohé situácie, keď sa okolo nás rozhostí tma. Vypadne prúd v rodine, vo vzťahoch, v osobnom živote, v práci... a človek zrazu nevie, kde je a ako ísť ďalej. Nasýtení Božím slovom a Jeho zasl'úbeniami aj vtedy môžeme zostať pevne stáť na mieste a nemusíme mať strach, že tma je konečná a že už nikdy nesvitne svetlo v našom živote. Naopak, práve vtedy, keď si pripomíname dôležité Slovo, ktoré zaznelo do nášho života – či už napríklad pri krste, konfirmácii, od priateľov či farára –, vtedy zostáva nádej, že nám svitne zornička v srdciach. Boh nám dáva Slovo, ktoré je sviecou. Nech nezostane ležať zaprášené na poličke! Prajem si, aby aj v našich príbytkoch a srdciach bolo príjemné a teplé svetlo. A ako sa to opakuje v dejinách Božieho ľudu už celé stáročia, Boh občas dopustí, aby vypadol prúd – aby sme nanovo začali túžiť po Jeho slove a aby sme zistili, že môže v našich životoch zažiarit'.

Pozerajúc sa do svetla sviece, dcérka nakoniec spokojne zaspala. Keď sa zobudila, svietilo slnko... Amen.

### **Modlitba:**

„Učiň ma, Bože, svetielkom, ktoré by jasným plamienkom, žiarilo vôkol do tmy ríš, kam Ty ho svietiť postavíš.“ (ES č. 646, 1) Amen.

*Mgr. Peter Mozola, kaplán v Evanjelickom univerzitnom pastoračnom centre MOSTY, CZ ECAV Bratislava Legionárska (BAS)*